

[Agnete Laustsen]

stærkt følelsesladede område. Vi lægger derfor vægt på, at der sikres de i en tvangsfjernelsessag implicerede, nemlig barnet, forældrene og de sociale myndigheder, garanti for, at afgørelsen træffes på et grundlag, der giver alle parter baggrund for at forstå og for at vurdere tvangsforanstaltningens betydning.

De foreslåede regler om obligatorisk vejledning af de sociale udvalg ved en dommer og en psykologisk-pædagogisk konsulent og de tilsvarende regler om advokatbistand til forældrene skulle forhåbentlig kunne bibringe begge parter fuld indsigt i problemerne, så vi ikke risikerer, at man taler forbi hinanden og ikke er 100 pct. klar over rækkevidden af dette meget store indgreb.

Ved forslaget tidligere behandling havde vi også lejlighed til at diskutere de foreslåede tidsfrister for sagens forskellige faser, hvis der foreligger en akut nødsituation, og det var vort indtryk, at forslaget på dette punkt tog rimeligt hensyn også til de praktiske forhold, som måtte gøre sig gældende, når man går uden for den normale procedure.

Vi gentager derfor vor tilslutning til forslaget, som forhåbentlig får en hurtig gang igenem socialudvalget.

Svend Heiselberg (V):

Venstre kan ved behandlingen af lovforslag nr. L 16 henvise til den ordførertale, som hr. Brøndsted holdt ved behandlingen af det tilsvarende lovforslag den 28. oktober i år, folketingets forhandlinger 1981-82 (1. samling), spalte 1324.

Det skal bemærkes, at vi fortsat vil bore i det betimelige i, at socialudvalgsformanden skal vige sit formandssæde for dommeren. Det er nemlig et spørgsmål, om man ikke derved skaber nogle kompetencemæssige problemer, som giver en forkert virkning.

Opstramning af tidsfristen er vi helt enige i, men er 7 dage ikke rigeligt?

Jeg har et spørgsmål til bemærkningerne til nr. 6. Skulle der have stået et »ikke« mellem »tilforordnede« og »kan« i fjerdesidste linje?

Venstre vil medvirke til det saglige udvalgsarbejde om lovforslaget.

Agerschou (SF):

Fjernelse af et barn fra hjemmet er undertiden en nødvendig foranstaltning for at sik-

23 Ft

(23)

re barnets videre opvækst. Det er vigtigt at understrege, at ved at fjerne et barn behandles kun symptomerne på nogle mere grundlæggende problemer i samfundet. Årsagerne angribes ikke. Fjernelse af børn er et symptom på de ringe vilkår, samfundet tilbyder børnefamilien. Det kan man læse meget om i børnekommissionens betænkning.

Det medfører så stor en belastning for nogle familier, at der opstår så ekstreme problemer, at en fjernelse bliver nødvendig af hensyn til barnet.

Særlig belastende for alle involverede parter er en fjernelse uden samtykke fra forældrene, en situation, der ikke bliver lettere af, at visse aviser og debattører ser det som deres opgave at føre en hetz mod de pågældende socialforvaltninger. Jeg er ikke i tvivl om, at adskillige børn lever under så kummerlige forhold, at det ud fra ethvert synspunkt er uforsvarligt. Socialudvalg og -forvaltninger holder sig imidlertid tilbage fra en fjernelse af børnene af frygt for den eventuelle avis-hetz, som de på grund af den gældende tavshedspligt er ude af stand til at forsvare sig imod.

Det foreliggende lovforslag har til formål at sikre forældrene en større retssikkerhed. Det er en intention, SF er fuldstændig enig i. Det drejer sig naturligvis om, at forældre, der kommer i den situation, kommer ud af den igen på en måde, der gør et senere samarbejde mellem familien og socialforvaltningen muligt.

Det er forhold, det er uhyre svært at lovgive om. Meget vil afhænge af den enkelte socialforvaltnings og den enkelte sagsbehandlers ressourcer. Der er ingen tvivl om, at arbejdspresset på vore socialforvaltninger medfører flere konfrontationer og flere fjernelser end nødvendigt.

Vi ser i SF positivt på lovforslaget, selv om der er ting, vi er noget forbeholdne over for, f. eks. om det er særlig hensigtsmæssigt med netop en advokat som bistand for forældrene. Vi frygter, at sagsgangen kunne udvikle sig til noget retssalslignende og dermed være med til at forhindre videre samarbejde med forældrene. Ligeledes er vi i tvivl om, hvorvidt tidsfristerne realistisk kan overholdes, selv om vi er enige i, at de skal være så korte som overhovedet muligt.

Askjær Jørgensen (FP):